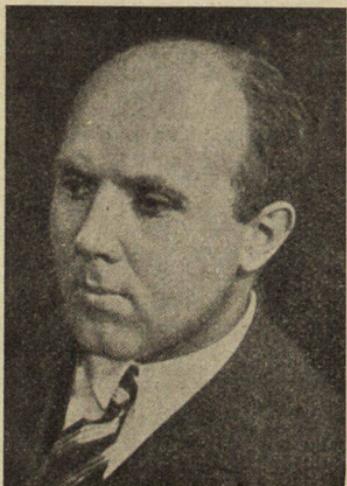

струнни, квартети и квинтети, сонати (цигулкови и за чело), а писалъ и по единъ концертъ за цигулка, пиано и чело, увертории, симфонии, хорови композиции съ оркестър и др. Г. е единъ отъ учителите на Панчо Владигеровъ.

Гибънсъ, Орландо — Gibbons, Orlando — единъ отъ виднитѣ английски композитори на XVII в., род. 1583 въ Кембриджъ, умр. 5 юни 1625 въ Кентербъри, бакалавъръ и докторъ на музиката отъ Оксфордския университетъ, органист на Кралската църква, и после въ тая на Вестминстерското абатство, писалъ: 5-гласни мадrigали и мотети, антеми, химни, 3-гласни фантазии за виоли и др.

Гизекингъ, Валтеръ — Giesecking, Walter — отличенъ пианистъ, род. 5 ноемв. 1895 въ Лионъ, ученикъ на Карль Лаймеръ въ Хановерската градска консерватория, концертира съ успѣхъ, особено като пианистъ съ голѣмъ усътъ за изпълнение на мо-

Валтеръ Гизекингъ

дерна музика, като въ сѫщото време е първокласенъ тълкувателъ и на класицѣтѣ и романтицитѣ. Като композитор се представлява отъ клавирни нѣща — 13 танцови импровизации, 5 избрани пѣсни отъ Рих.

Щраусъ, преработени за пиано и др., — единъ духовъ клавирквиинтетъ и др.

Главенъ гласъ се нарича при минногласнитѣ композиции най-високия гласъ, който води мелодията. При творенията на контрапунктичния стил: имитация, канонъ, фугга, дето всички гласове иматъ еднакво значение, за Г. г не може да се говори.

Глазенапъ, Карль Фридрихъ — Glasenapp, Karl Friedrich, — известенъ биографъ на Вагнеръ, родъ. 3 окт. 1847 въ Рига, умр. 14 апр. 1911г. Голѣмиятъ му трудъ „Das Leben R. Wagners“, („Животъ на Р. Вагнеръ“) е най-пълната и пространствена биография на великия Байройтски майсторъ. Въ „Wagner Lexikon“ и „Wagner Encyclopädie“ Г. излага художественото съзътърение на Вагнеръ и обяснява понятията, свързани съ неговото изкуство.

Глазуновъ, Александъръ Константиновичъ — значителенъ руски пианистъ, композиторъ и диригентъ, род. 10 авг. 1865 въ Петербургъ, ученикъ на Йеленковски по пиано, и на Римски-Корсаковъ по композиция; започналъ още като гимназистъ да твори (първата му симфония датира отъ това време) — съ плодовитостта си и оригиналността на инвенцията скоро зае ма едно отъ първите мяста — не само между руските, но и между европейските композитори на съвременностита. Професоръ и директоръ на Петербургската консерватория, Г. остава и следъ революцията въ отечеството си, като пакъ посещава, както и по-рано, европейските музикални центрове (напоследъкъ посети и Америка), дирижирайки собствени и чужди произведения. Творчеството му, засъществува всички области на музиката — безъ операта, се състои отъ по нѣколко симфонии, скрипични, увертории, симфонически поеми, картини и фантазии за оркестър — всички блѣскаво инструментирани; квартети за струнни и други инструменти, клавирни сонати и пиеци, пѣсни, канцати, (една отъ които „Коронационна“) за соли, хоръ и оркестър, нѣколко балета, единъ великолепенъ концертъ за цигулка а moll, както и творби за виола, чело, валдхорна